

fchodoviny

KOSTEL SV. FRANTIŠKA Z ASSISI A KOMUNITNÍ CENTRUM BL. MATKY TEREZY

SPOJ NÁS V JEDNO, PANE...

Postřehy, zážitky a dojmy ze setkání Taizé v naší chodovské farnosti / str. 6–11

Štědrý večer

„Půlnoční“ mše svatá

Slavnost Narození Páně

Setkání Taizé

Karel Solařík

1915-2015

Devadesát let hledání

Knihkupectví U sv. Vojtěcha
Kolejší 4, Praha 6

Po-pá: 8.30 – 18.00

leden až únor 2015

Rybova mše vánoční

„Tříkrálová sbírka“

Eucharistie – pokrm na cestu

Někdy je vhodné připomenout si i některé základní věci naší praxe života s Bohem, abychom opouštěli čím dál více systém „tak se to dělá či dělalo“ a přešli do způsobu „tak to prožívám a věřím a těší mě, že navazuji i na své předky, kteří to tak žili též“. Ale nežiji to jen proto, že to tak bylo, ale rozpoznal jsem hloubku a o tu mi jde. Proto si dovoluji pro tento měsíc nazvat skutečnost Eucharistie pokrmem na cestu.

Ve starém zákoně nám je předobrazem Manna, bez které by Židé neprošli pouští. Spojovala je a dělali se o ni, když někomu nedostačovalo to, co nasbíral. Pro všechny tak akorát. Bůh se jednoduše postaral o jejich nejzákladnější potřebu a vedl je dál. Totéž pro nás přichystal v Novém Zákoně, jen nám dal sám sebe ve svém Synu a Syn je nám dán v Eucharistii.

Máme v sobě většinou zakořeněnu velkou úctu ke Kristu v Eucharistii, a to je jistě dobře, ale stejně tak potřebujeme zužitkovat, že vzácná přítomnost Krista v chlebu a vínu je nám dána jako nutná strava k životu. To je pokrm na cestu, a to ne jenom ve formě „viatika“ při zaopatřování umírajícího člověka. Ano, na cestě životem se člověk zaplete s lecčím nedobrym, ale Eucharistie není za odměnu, že jsem ten život „zmačnul“ bez chyby. Je to opravdu pokrm, bez něhož se žije obtížně. To, co nás odděluje od společenství stolu Páně, je buď nějaké závažné provinění (Jsme zvyklí říkat těžký hřích – vědomě, dobrovolně opuštění Boží cesty ve vážné věci.) nebo naše nevíra v Kristovu přítomnost či naše nekajcnost. Ale sytit se Kristem je opravdu zdroj věčného života. A dokonce nám přináší odpuštění. Proto když to jde, nemáme se o něj připravit. Opravdu: Kristus není za odměnu, ale zadarmo a přišel zachránit hříšníky jako jsem já, a ne ty spravedlivé. Konec konců Janovo evangelium je v tomto nekompromisní.

Jan 6,53 – Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, nebudete-li jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život.“

Protože vše je důležité: víra v Kristovu přítomnost i skutečnost prožití jednotlivých vjemů při samotném přijímání, rád bych v dohledné době na žádost některých farníků a po poradě na minulé pastorační radě umožnil, abychom alespoň jednou za měsíc měli možnost, ale nebyli nuceni, přijmout Eucharistii pod obojí způsobu. Tak vás prosím už teď dopředu o modlitbu, abychom tuto skutečnost dokázali prožít s opravdovým užitektem.

Nakonec bych vás chtěl pozvat **na postní čtvrtek**, v kterých bude probíhat **postní obnova v naší**

farnosti. Budou nás jí provázet **Tomáš Holub, Ondřej Salvét, Pavel Semela, Vít Marčík a já.** A ozvou se i témata úzce spojená s Eucharistií. Chci povzbudit i manželské páry: zkuste se vystřídat u dětí, abyste měli možnost účastnit se aspoň některých setkání. A nakonec spolu můžete probrat to, co slyšel ten druhý, a tak skrze toho druhého o nic nepřijít.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, nedávno mě zaujala mimo jiné jedna věc z kázání otce Michaela; bylo na téma, jak čtyři lidé rozebrali střechu a nemocného na nosítkách spustili dolů k Ježíši, aby ho uzdravil. I my máme kromě modliteb něco udělat pro víru někoho, koho nám Bůh položí na srdce. Nějaký skutek lásky.

Teď už můj dodatek: Tím skutkem lásky, může být permanentní odpouštění. Nenechávat si v srdci zlost; hned jak cítím, že mě něco vyvedlo z míry a kypí to ve mně, prosit Pána a dávat tu situaci právě jako skutek lásky za toho člověka. Můžeme pak poznávat, jak i toto gesto je pro Pána cenné, když voláme upřímně a prosíme, ať to v našem srdci není a obětujeme to. Pána to těší a místo zlosti a hněvu dává pokoj a radost. Kéž nám také dává milost v té chvíli si vzpomenout a takto tu situaci řešit. Vždyť jsme slabí a nedokonalí. Máme dobrá předsevzetí a touhy, ale bez jeho milosti zůstává jen u nich.

„Pane Ježíši, prosím, stůj při nás v naší slabosti, chceme Ti přinášet ostatní lidi a prosit za dar víry nebo uzdravení, a chceme přidávat i naše sebezapření, naše odpouštění, naše nelpění na hněvu. Prosíme, pomoz nám žít tak, jak je potřeba. Děkujeme Ti. Amen.“

Katka

Domov je tím místem, kde dostáváme základ a sílu do vlastního života

Rodina – kouzelné magické slovíčko. Slovíčko, které nosíme hluboko ve svém srdci. Domov je tím místem, kde dostáváme základ a sílu do vlastního života. Pohoda, bezpečí, harmonie – to jsou důležité prvky vložené do naší zkušenosti a paměti, ale také do paměti našich dětí. Jak je bolestné, když kolem sebe vidíme disharmonii rodinného života.

Dnešní doba prožívá nesmírnou krizi rodin, která je často i uměle podporována různými názory oddělujícími jednu generaci od druhé. Lidé jsou konfrontováni s tématy potratu, eutanazie, života, v kterém nepotřebuješ mít stálého partnera, nebo dokonce života bez svátostného manželství. Rozklad rodiny tak lehce vede ke ztrátě všech kvalitních hodnot života.

Mnozí lidé dnes tvrdí, že manželství patří starému světu a že se přežilo. Už několik předchozích generací se s úspěchem pokusilo manželství rozbit, ale jako náhradu nenabídlí nic lepšího. Lidé jsou dnes ochotni kdykoli manželství rozvrátit a v jistém věku pak prožívají bolest osamocení, opuštěnosti a ztráty vztahů. A přitom je zřejmé, že když se celoživotní spojení dvou lidských bytostí povede,

může být někdy úžasně krásné! Proč se o to nepokusit i v našem vztahu? Proč je dnes tolik manželství v troskách? Proč dva lidé, kteří si krásnými slovy slibují věrnost a lásku, dokud je smrt nerozdělí, jsou schopni po dvou třech letech odhodit partnera jako obnošené šaty a mluvit o něm hůř než o cizím člověku? Láska je dřina. První zážitek byl u takových manželských párů příliš silný na to, aby se skutečně poznali, aby se naučili nejen milovat, ale také si odpouštět, přijímat se i ve chvílích nemoci, nezdaru a špatného počasí. Byli jen zamilovaní, ale o skutečné lásce ještě nevěděli nic a nikdy se k ní nedopracovali.

Nádherně nám to říká sv. Pavel: Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne.

Jednou se ptali novináři muže, který slavil padesát let manželství: jak jste toto dlouhé období společně zvládli? A on klidně odpovídá: „To víte, my jsme generace, která ještě všechno opravuje, ale vy jste v dnešní době generace, která všechno

vyhazuje, když se vám to nehodí.“ Jistě rozumná slova moudrého člověka.

A co nám k tomu říká život Ježíše, Marie a Josefa? V Nazaretě všechno vypadá normálně. Skromná rodina jako mnoho dalších. Ekonomické problémy nazaretské rodiny neřeší zázraky, ale Josefova práce. Syn mu je k ruce, poslouchá ho, to ano, ale jen aby svému otci pomáhal vydělávat na chleba, ne aby opatřil chléb zázračně z nebe. Josef je tesař; určitě je schopný cokoli opravit, upravit, předělat, sestavit, rozebrat a zase složit. V dnešní době se pro změnu už nic neopravuje. Když něco nefunguje, tak se to vyhodí. Je jednodušší, a dokonce levnější koupit si nový přístroj než opravovat starý, který se zaseknul. Kdybychom se tak naučili Josefovou řemeslu alespoň ve vzájemném soužití ve vlastní rodině. Kdybychom po nevyhnutelných srážkách nebo incidentech, když se něco rozbije nebo zasekne, uměli trpělivě a šikovně zase škody napravit, pokusit se odčinit napáchané zlo, najít nefunkční součástku, zašít, poskládat, odolat pokušení „zahodit“ lidi, odepsat je, ignorovat a prohlásit, že už se nedá nic dělat ...

Platí to pro všechny naše vztahy, ale ve vlastní rodině je to určitě nejcitlivější. Na vztahu se musí stále pracovat a nikdy jej nepovažovat za samozřejmý, za stereotypní styl společenského života.

K dobrému vztahu patří také vzájemná komunikace: mluvit a mluvit spolu a nikdy tuto komunikaci neukončit. K dobrému vztahu patří také společná modlitba, která sjednocuje celou rodinu, učí děti dobrým návykům a připravuje je na chvíle, až tu nebudeme a oni budou pokračovat ve své vlastní rodině, k prospěchu dalších generací. Důležitá je i naše společná účast na mši sv. Společné chvíle v chrámě Božím, v blízkosti druhých, kteří také přišli vzdávat Bohu chválu. Pána Ježíše také přinesli do chrámu Božího v Jeruzalémě. Maria a Josef tam zažívají úžas, když naslouchají nádhernému Simeonovu chvalozpěvu. V chrámě je také prorokyně Anna, která má z Boží milosti to štěstí, že uvidí Ježíšovu tvář. Ona, která na něho čekala ve dne v noci v modlitbách. Je nám příkladem ve vytrvalosti. Právě u ní vidíme jakou sílu má modlitba a přítomnost v domě Božím.

Možná, že mnozí řeknete: to je náročné, to je takový hezký ideál. Všechno, co přináší obtíže a námahu, má trvalou hodnotu. A my s jistotou víme, že s pomocí Ježíše Krista, Panny Marie a svatého Josefa dosáhneme všeho pozitivního a užitečného pro svůj život, rodiny, přátele i pro lidi obecně.

Přeji vám všem odvahu, chuť a elán při budování společného díla. Ať je váš život Bohu milý!

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí farníci,

v novém roce pokračujeme v hledání úspor v některých nákladových položkách. Od 1. ledna odebíráme v obou kostelích elektrickou energii od nového dodavatele, v případě plynu se tak stalo již v říjnu minulého roku. Další úspory energií bychom rádi dosáhli výměnou části světel v suterénu KCMT za technologii LED.

Mám pro vás zajímavou zprávu z Diakonie Broumov. Za celý rok 2014 se v kontejneru na použité šatstvo, který stojí na našem pozemku před KCMT, nashromáždilo neuvěřitelných 39 tun textilu. Jedná se o nejvyšší tonáž na jeden kontejner v rámci celé Prahy. Je krásným příspěvkem naší farnosti, že takové množství oblečení může nadále posloužit a nekončí na skládkách.

Měsíc únor je bohatý na farní programy, věřím, že si z nabídky vyberete. Zveme vás na farní ples, přijďte si do KCMT nejen zatančit, ale také setkat se s přáteli, popovídat si, a třeba se seznámit s lidmi, které znáte z kostela jen od vidění. U příležitosti Dne nemocných pořádáme ve spolupráci s Farní charitou v KCMT již čtvrté setkání nemocných a starších obyvatel Prahy 11 včetně slavení eucharistie. Manželské páry zveme na netradiční oslavu svátku sv. Valentýna a všechny farníky bez rozdílu věku pak na Masopustní veselici. Během únorového Zastavení u Matky Terezy se od P. ThLic. Tomáše Holuba dozvíme více o šedé zóně v duchovním životě a Sdružení křesťanských seniorů tento měsíc nabízí přednášku P. ing. Miloslava Fialy nazvanou „Únor 1948 a katolíci“.

Přeji vám klidné a požehnané dny!

Karina Juráková
ředitelka KCMT

Střípky a dojmy ze setkání Taizé v naší farnosti

Milí farníci a přátelé,

prožili jsme spolu několik intenzivních týdnů v duchu příprav a vlastního průběhu setkání Taizé v Praze. Bohu díky!

Velké díky patří i každému z vás za sebevětší i sebemenší služby! Nic není zanedbatelné a každého „sebraného smítka“ si nesmírně vážíme! Celé setkání proběhlo díky vám bez větších problémů a ke spokojenosti všech zúčastněných.

Naše farnost v kostele sv. Františka z Assisi a v Komunitním centru Matky Terezy připravila program a poskytla ubytování pro více než 450 poutníků, z toho 180 jich bylo ubytováno i díky podpoře Městské části Prahy 11 ve školách ZŠ+SŠ Waldorfská a v ulici Květnového vítězství č. 1554.

Silvestrovskou noc jsme prožili společně v KCMT. Křesťané různých vyznání, Češi, Slováci, Poláci, Litevci, Bělorusové, Rusové, Ukrajinci, Rumuni, Chorvaté, Maďaři, Rakušané

a Němci, Francouzi, Španělé, Britové, Švédí, ale i Kolumbijci, Japonci a Číňan se spojili v modlitbě za mír na celém světě a v následném Festivalu národů se navzájem sdíleli o své kulturní bohatství.

Děkujeme za vaši odvážnou ochotu přijmout do svých příbytků dosud neznámé poutníky! Doufáme, že tyto dnes již známí přinesli do vašich příbytků to očekávání, které jste měli, a ještě ho možná v dobrém předčili. Věříme, že vaše velká služba vám již teď přinesla plody.

*Za místní přípravný tým **Magdalena Brunová, Pavel Tvrďý a Magdalena Lásková***

■ Moje dojmy z pražského setkání jsou podobné mozaice z mnoha částí – krásy města, turisté na náměstích, útulné dvorky a úzké uličky... a setkání s milovanou komunitou Taizé, společné modlitby, setkání se starými přáteli. A konečně, zcela neopakovatelná část – nová přátelství vzniklá díky hostitelské farnosti. Ohromilo mě, jak se stal příjem poutníků společnou věcí všech členů farnosti (vždyť řečtina nazývá společnou věc slovem „liturgie“, tj. bohoslužba). Přijímali nás vřelým srdcem, s touhou pomoci, pohostinstvím a péčí! A jak se o nás postarala naše pražská rodina! Nikdy bych si nepomyslela, že se budu na Nový rok mezi 500 neznámými lidmi cítit jako na rodinné oslavě. Tolik otevřenosti a upřímné radosti – zdálo by se, že stovky hlučných mladých lidí ji nemohou vyvolat. Byla to skutečná radost z Krista, lásky, která nás spojuje.

Varia (Petrohrad, Rusko)

■ Ahoj všem! Jmenuji se Anna a jsem z Ruska. Kromě toho jsem byla letos v zimě poprvé v životě dobrovolnicí na mezinárodním setkání mládeže Taizé. Bylo to moje první setkání Taizé, první návštěva Prahy a druhá zkušenost s dobrovolnickou prací. Bylo to složité a zajímavé! Nejsilnější dojem na mne udělala

Přicházejí první poutníci

anipap

hostitelská farnost – Komunitní centrum Matky Terezy. Poprvé jsem do Komunitního centra Matky Terezy dorazila po přípravném dni pozdě v noci – s šíleně těžkým kufrem; nespala jsem dva dny a po letu jsem byla unavená. Celý den byl velmi hektický. Od metra, které jsem viděla poprvé v životě, jsem našla cestu podle zlatavě zářícího kříže, který se majestátně tyčil ve večerním svitu mezi domy. Spala jsem za chodu a pod stínem kříže jsem hned nemohla najít vchod do kostela, kde na mne čekali úžasní lidé! Koordinátor naší skupiny Pavel a jeho pomocníci mi nabídli čaj a našli zajímavé ubytování (opravdu zajímavé, protože bok po boku s japonskými dívkami jsem bydlela poprvé!), A dokonce mne doprovodili na autobusovou zastávku, abych nezabloudila. Okouzlit mne interiér kostela – mnoho krásných betlémů, prostorný sál s foyer a útulná atmosféra. Vše bylo zorganizováno jako v rodině. Slavnostně a klidně zároveň. Sem jsme se přicházeli modlit, sdíleli se mezi sebou ve skupinkách a slavili zde Nový rok. A to byl velký svátek! Krásný zpěv křesťanských písní, účastníci z mnoha národů, neopakovatelné domy ze všeho, co se tu odehrávalo! Bylo nás hodně – téměř tisíc lidí – a každá země předváděla národní tance, písně a hry. Náboženská zamyšlení propojená se světskou zábavou sjednocovala národy a každého z nás – a bylo to prostě skvělé! Jsem, stejně jako ostatní účastníci setkání, vděčná naší hostitelské farnosti za všechny opravdu křesťanské ctnosti, se kterými se s námi dělila po celý týden setkání! Za poskytnutou střechu nad hlavou, jídlo, modlitby, trpělivost, společenství a vřelost, kterými byl obdarován každý z účastníků! Jsem velmi ráda, že jsem poznala Komunitní centrum Matky Terezy, a doufám, že toto setkání bylo prvním z mnoha příštích!

Anna (Tula, Rusko)

■ Setkání Taizé v Praze bylo pro mne nejvíce pozdnější záznamem posledních let. Chtěla bych moc poděkovat týmu lidí z vaší farnosti. Všichni totiž byli tak moc laskaví a milí. Také celý program byl velmi dobře organizovaný a člověk z toho měl velmi dobrý pocit. Při modlitbě v malém kostelíčku bylo moc příjemné cítit tolik lásky, která byla mezi lidmi. Ranní modlitby, písně, hudebníci a celková atmosféra – vše bylo úžasné! Já i celá naše skupina nikdy nezapomeneme na tyto zážitky! Mladší členové naší skupiny, se kterou jsem přijela, přijížděli spíše skeptičtí. Nejkrásnější pocit na tomto setkání byl, když se nám poté svěřili, že nikdy předtím nezažili nic tak hezkého. Když jsme se po setkání vraceli v dodávce zpět domů do Maďarska, tak nás žádali, abychom zpívali Taizé písně. Tento zážitek i celé setkání byly pro mě jedny z nejkrásnějších momentů, které jsem dosud zažila!

Éva, Maďarsko

■ V našich dvou bytech jsme hostili skupinku tří mladých Litevek a čtyř Italek. Šlo o slečny stejného věku (18-20 let) pohybující se v podobném prostředí (studentky gymnázií nebo humanitních vysokých škol). Měli jsme tak příležitost k srovnání jejich způsobu jednání, který do jisté míry charakterizuje mentality obou národů.

Zde jsou některé naše poznatky:

- vstávání na ranní mši svatou v 7 hod., návraty brzy po skončení večerního programu / **vstávání v době již probíhajícího dopoledního programu, pozdní noční návraty;**
- pečlivá úprava zevnějšku, téměř společenské obléčení, výrazné líčení / **ležerní styl oblékání, bez líčení;**

*Svědectví
Šárky Dvorské*

*Svědectví
Davida Vavříka*

- úzkostlivá snaha nevzbudit naše spící dítě / **dlouhé hlasité noční hovory a pobíhání po pokoji;**
- precizní vícehlasý zpěv / **zpěv s kytarovým doprovodem s občasnou diskusí o znění textu;**
- bonboniéry a tradiční sýr jako dárek pro hostitele / **konstatování: „Nic jsme nedovezly, ale můžeme aspoň něco uvařit.“** (Pro nedostatek času k tomu bohužel nedošlo.)

Tyto a další rozdílnosti však nebyly překážkou, ale prostorem pro vzájemné doplňování a obohacování se, jak se ukázalo během společného novoročního oběda a také v mnohem větším měřítku během modliteb a dalších částí programu setkání. Jsme rádi, že jsme mohli přelom roku strávit tímto způsobem.

A na závěr otázka: Které z uvedených charakteristik patří litevské a které italské skupince?

Ledvinkovi a Jana Horácková (KCMT)

■ Jsem ráda, že jsem se po troše počátečního váhání rozhodla účastníky pražského setkání Taizé opět ubytovat. Učinila jsem tak již před 24 lety, kdy jsem pouze nabídl klíče od bytu a děvčata z Německa si tam hospodařila sama, zatímco já byla s malým synem u rodičů na Moravě. Letos to bylo jiné. Podvědomě jsem čekala zase nějaká děvčata a trochu jsem se lekla, když jsem za prosklenými vstupními dveřmi našeho panelového domu uviděla „své“ čtyři urostlé Litevce s jejich batohy a kufrů na kolečkách – Šimase, Rimantose, Matase a Mariuse (přiznávám, že nevím, který je který, ale i beze jmen jsme čile komunikovali anglicky). Dostali ode mne po dvou klíčkách od domu a od bytu, aby se nemuseli vracet vždy společně. Uložila jsem je ve velké ložnici na dvě postele a dvě matrace a sama jsem spala v synově dět-

ském pokoji. Moje dvě vítací kočky Sára s Bárou si k nim nadšeně chodily pro pohlázení a Bára s nimi i snídala, zatímco kocour Macek trávil jejich přítomnost v bytě po úkrytech. Ráno jsem vstala před nimi, nachystala velkou konvici černého čaje a nechala je, aby si sami vybrali, co jim chutná – chleba s nějakou uzeninou, sýrem, medem, míchaná vejce, jogurt s müsli a hlavně vánočka, po které se zaprášilo. Hoši před 8. hodinou ranní odešli a já honem vběhla do koupelny, ustrojila se a běžela do práce. Večer jsem se vracela kolem 7. a oni kolem 9. hodiny, a protože se tolik ochladilo, připravila jsem jim vždycky konvici čaje a vánočku nebo štrúdl. Sedli si do kuchyně, trochu jsme si povídali a pak jsem je nechal hodnotit uplynulý den a kout plány na ten další (v řeči, které jsem ale vůbec nerozuměla). Mrzelo je i mne, že s nimi nemohu jít na „silvestrovskou“ mši do KCMT, ale mne na závěr roku postihla viróza a přelom roku jsem proležela, abych se z toho dostala. Na novoroční oběd jsem kvůli své indispozici zvolila jednoduchou českou klasiku, která se prakticky uvaří sama – hovězí vývar s nudlemi a játrovými knedlíčky a vepřo-knedlo-zelo a podle toho, co zbylo, myslím, že jim moc chutnalo. V pátek 2. ledna jsme se při snídani rozloučili, moc se jim v Praze líbilo a já jim popřála šťastný návrat domů. Byli to opravdu milí mladí muži, jejich rodiče z nich jistě mají radost. Mou knihovnu dnes zdobí pěkný malý kalendář s krásnými litevskými církevními památkami.

Ludmila Hergottová (KCMT)

*Skupinka na kůru
v kostele sv. Františka*

■ Na setkání Taizé v Praze jsme měli ubytována čtyři děvčata (1 Polka a 3 Ukrajinky). Povahově moc hodné a společenské. 1. ledna jsme měli společný oběd. Dostali jsme dárky. Pokud bude příště setkání v Praze, rádi je uvítáme opět. **Bára a Milan**

■ Dlouhý, Široký a Bystrozraký

Ano, takový dojem měla moje žena, když poprvé spatřila polské poutníky z Taizé, které jsme měli ubytovat u nás doma.

Mě pak napadla analogie s postavami z filmu podle díla Henryka Sienkiewicze – Ogniem i mieczem – bystrý a dopředuvidoucí pan Wolodyjowski, veselý pykník pan Zagloba a vysoký, vážný a slova pečlivě volící litevský šlechtic Podbiapieta.

Dorazili v pondělí odpoledne, cestu si našli sami, aby se ji naučili. Doma je přijala moje žena a nejstarší dcera. Já jsem je potkal ve dveřích hlavního vchodu našeho domu, když jsem se vracel na kole z práce. Právě vyráželi na modlitbu ke sv. Františkovi. Představili se jako dva Radkové (Radoslaw) a Pawel (Pawol). Pikantní bylo, že se jeden z nich jmenoval Barton s tečkou nad n. Proto nám je asi také organizátoři poslali místo avizovaných Němců.

Pavel a jeden Radek pocházejí z Varšavy (pokud existují ustálené české ekvivalenty polských názvů, budu je takto uvádět, neboť i my jsme s hosty hovořili po slovansku), druhý Radek z městečka Kruszwica pod Toruní. Hned jsem si vzpomněl na naše Krušovice. Nad mapou začalo první zmatení jazyků a zdroj vtipných komických nedorozumění. Světové strany jako sever a jih jim nic neříkají, my zase slovo půlnoční nebo polední známe jen z Aloise Jiráska nebo pohádek. Západu zato říkají

zachod a diví se, proč nám cukají koutky. Tak jsme jim vysvětlili, že u nás je to WC. Nám zase chvíli trvalo, když se ptali, jaké tu máme „sklepy“, že myslí obchody. Na to slovo nám Bystrozraký řekl, že pod tímto slovem si představil, že musí něco obcházet (no vida, už jdeme ke kořenům praslovanštiny). Nakonec jsme zjistili, že sklepy v Polsku i Česku jsou stejné důsledkem globalizace (Tesco, Interpar, Lidl), různé jsou jen hospody.

Když jsem jim ukazoval foto z pražské cyklojízdy, kde jel syn se svou dívkou, začaly se tvářit nějak divně a pak nám skoro šeptem řekli, že „dívka“ u nich znamená prostitutku.

Pak jsem jim vypravoval, že jsem jako mladý jel s rodiči k Baltskému moři přes Bělověžský prales, kde jsem poprvé viděl živého zubra. To se jim zdálo legrační, my jsme se zase smáli jejich pro nás „šišlavé“ výslovnosti, ve které se zubr změnil v žubra.

Nejlepší ale bylo, když jsme jim nabídli čerstvé rohlíky. V polštině to znamená něco jako „zkažený“. Také nevěděli, co to je „rohlík“, tak jsme vysvětlovali, že to pochází z války s Turky (co se s nimi pan Wolodyjowski nabojoval!), kdy naši pekaři začali péct pečivo ve tvaru tureckého půlměsíce. Aha, „rogalik“, řekl Bystrozraký, což nám zase připomnělo malé rogalo. Když jsme jim nabízeli čaj, tak se moc netvářili a říkali, jestli nemáme herbatu (vyslovovali s přídechem „ch“), takže pak už jsme na ně do pokoje volali: herbata czarna! Naše čisté „h“ neznají a na začátku slova mají „g“ (Gniezdno, gotov...) jako ostatní Slované. Herbatu převzali z latiny.

V obýváku zaujala Bystrozrakého knížka, která měla na hřbetu nápis: Kolektiv autorek a ptal se, jestli „autorek“ znamená „malý autor“ (byla to totiž kuchařka).

Mnohá slova a jména mají, jak řekl veselý Široký, tzv. „ogonek“, je to taková zakroucená čárka pod písmenem, což se pak čte s nosovým nádechem (viz výše rytíř Podbiapieta, který má ogonek pod e a čte se jako Podbiapieta). Říkali jsme, že i v naší farnosti žije jedna rodina s ogonkem. Nejčastější příjmení je v Polsku jako u nás stejné – Novák (Nowak) a v Polsku ještě Kowalski.

Říkali nám, že v Polsku si lidé v různých krajích hůře rozumí – nejhůře ve Slezsku, kde mají hodně germanismů, ale i třeba s Kašuby (potomci slovanských Pomořanů na západ od Gdansku), ke kterým se hlásí téměř půl milionu obyvatel. Chtěli jsme jim ukázat, že i u nás v Čechách se najdou rozdíly, a že

když Pražák slyší Plzeňáka, tak se mu zdá, že „zpívá“. „A proč, to je jako opilý?“ ptá se Dlouhý. „Proč opilý?“ říkám. „No jako „z piva“. „Ne, to je jako že singing“, přecházíme do angličtiny. „Aha“, říkají všichni tři: „śpiewał“ No vida, stačí trochu zašišlat a už si rozumíme. Čeština se jim líbí, zní jim měkčeji než polština (asi tak jako nám slovenština).

Na Nový rok jsme u oběda hodnotili česká piva (znali i moravského Zubra, vlastně Žubra) a napodobeniny coly – naše kofola a u nich prý Pola-Cocta a Matyáš jim hned vysvětlil, že u nás to zní „koktavě“ (naše děti s nimi procvičovali angličtinu – anglijski jazyk, který ovládali velmi dobře, Bystrozraký ovládal i španělštinu).

Připomněli jsme si i historii našich národů. Znali Karla IV., vzpomněli jsme bitvu u Grunwaldu 1410, kde bojovali po boku Poláků a Litevců i Češi – to je potěšilo (asi 1 500 mužů pod vedením Jana Sokoła z Lamberka). Husity moc neznali. Bystrozraký říkal, že první pokřtěný polský kníže byl Měšek I. – a napsal na papír letopočet křtu – 966 a ptal se, kdy byl pokřtěn náš kníže. Tak jsem napsal na papír Bořivoje I. a letopočet 883 (to Bystrozraký trochu posmut-

něl). Ožil ale, když zjistil, že první polský král byl korunován v r. 1025 a první český až 1085 (Vratislav II.).

Pak jsme došli přes našeho prvního arcibiskupa (Arnošt z Pardubic pocházející z Klodska) až k I. světové válce a přes slavného generála Pilsudského až ke II. světové válce a poválečnému ořiznutí Polska na východě (Halič) a nastavení na západě (část Německa) a v našem případě ztráta Podkarpatské Rusi.

Také kultury našich zemí jsme prošli při novoročním obědě: my jsme znali z dětství „Čtyři z tanku a pes“, „Bolek a Lolek“ či velkofilmy „Ohněm a mečem“, „Potopa“ a „Pan Wolodyjowski“. Také jsme věděli o polských režisérech Romanu Polanském a Andrzejowi Wajdovi. Oni začali večerníčky o Rumcajsovi a Mance, Krtkovi a skončili Milošem Formanem (znali kupř. film „Amadeus“, ale nevěděli, že se točil v Praze). Já jsem věděl od bratra, že používají termín „český film“, tak jsem se jich zeptal, co to znamená. Zjistili jsme, že to je něco, co je pro Poláka nepochopitelné (něco jako pro nás „španělská vesnice“), vzešlo to z filmu – české bláznivé veselohry plné gagů a českého humoru z doby protektorátu, kde hráli naši slavní herci Marvan a Filipovský „Nikdo nic neví“ (natočeno 1947, to už se zase mohla dělat legrace z Němců). Bystrozraký se smál termínu „španělská vesnice“, protože on „věděl“ – ve Španělsku dokonce studoval.

Na rozloučenou jsme si dali dárky – my jsme dostali herbatu, cd s polskými koledami, které nahrála hudební skupina známého Bystrozrakého, my jsme jim také dali nějaké zajímavosti včetně cd s Rybovou mší vánoční.

Když odjeli, uvědomil jsem si, že už dlouho jsme neměli tak uklizený byt. A také jsme se sešli zase se všemi potomky – u roztáženého stolu nás s polskými poutníky sedělo devět. Když odjížděli, zima zase na chvíli polevila a dokonce přestalo pršet. I počasí poutníkům v Praze vyšlo vstříc.

Snad další generace evropských křesťanů dokáže starou Unii zase vrátit jejím kořenům.

Dodatek: Tak trochu omylem jsme se účastnili workshopu „Má mír budoucnost? Jak čelit zmatku dnešního světa?“ v Karolinu se dvěma experty přes bezpečnostní mezinárodní problémy. Ačkoli nabízeli překlad, rozhodli jsme se s manželem vystavit naše mozkovny ataku angličtiny a tvářit se, jako, že víme, o čem je řeč. Přednáška i diskuse se hemžily anglikanismy, takže jsme opravdu leccos „panimáli“. Byla

jsem potěšena, že tolika mladým (v posluchárně seděli lidé i na oknech) otázka míru leží na srdci a často se ptali: „What can I do for peace?“ Odpověď? „Sbírat mnoho, mnoho informací z mnoha zdrojů, selektovat je, učit se jazyky i těch národů, ke kterým cítíme averzi. Vzdělávat se: pro rozvíjení pokoje mezi národy je třeba každé profese, nejen umění politického. Mezinárodního porozumění se rodí právě zde, v malých skupinkách, ve farnostech, kde se sdílejí mladí z různých zemí, navazují kontakty, vztahy...“

Musím říci, že proběhlé setkání Taizé, zvláště festival národů v prvních hodinách Nového roku, na mne chrstlo dávku naděje, že naše děti snad nepotká nějaké nepřijemné vyostření mezinárodních vztahů v Evropě, a že si budeme všichni „rozumět“.

Bartoňovi

*Utéklo to jako voda
a nastává loučení...*

Anketa

Po uplynutí šesti dnů, které uběhly rychleji, než jsme čekali, jsme se zeptali našich mladých farníků, jaký byl jejich pohled na setkání Taizé u nás ve farnosti.

„Zajímavá životní zkušenost, seznámení se s cizí kulturou, mezinárodní porozumění i přes jazykovou bariéru, soužití a určitý projev lásky mezi lidmi.“

Jožin Schreier, 19 let

„Bylo to hrozně moc fajn, spousty mladých lidí, u kterých jsi věděla, že jste se sešli pro stejný důvod: ke chvále...“

Eliška Brhlová, 16 let

„Poznala jsem za tu dobu hodně skvělých lidí a získala spoustu kamarádů z celé Evropy! Byl to jeden z nejsilnějších zážitků v mém životě a na toto setkání budu vždy s úsměvem vzpomínat.“

Klára Staňková, 16 let

„Jednou byli 'naší' Poláci v centru Prahy a po večeri pronesli: „Dnes boli jsme v Praze a moc jsme nakupovali. Muzea jsme nakupovali, kostely jsme taky koupili. (Chtěli tím říci, že navštívili místa, na která si museli koupit vstupenky.)“

Áňa Bartoňová, 18 let

„Smích. Sounáležitost. Bourání předsudků. Vděčnost. Naplnění. Porozumění beze slov. Radost. Spontaneita. Blízkost. Poznání, že nehledě na kulturu jsme si všichni v jádru velice podobní. Boží přítomnost tak hustá, že by se dala krájet.“

Zuzka Šulcová, 20 let

„Lidé stovky národů pokojně seděli, klečeli, nebo dokonce leželi na zemi a místností se odrážely opravdu jen zpěvy Taizé v mnoha jazycích. Pro naše cizince, kteří přijížděli ze všech koutů světa, bylo úžasné slyšet, jak zaznívá jejich vlastní jazyk při vyslovení modlitby střídající se spolu s ostatními.“

Gábi Brhlová, 18 let

„Chtěla bych vyzdvihnout všechnu práci mladých lidí, kteří se podíleli na přípravách a i na průběhu. Moc se to všem povedlo a myslím, že to všechno posunulo dál v tom něco připravovat, účastnit se a samozřejmě i ve víře a přátelství mezi lidmi.“

Pavčina Skrčená, 20 let

„Nejdříve jsem měla radost, že se s nimi dokážu domluvit, případně pomoci jiným lidem říct to, co potřebovali. A pak ta modlitba, ty písně, úplně jsem z toho měla v sobě pocit naplnění. Bylo fajn i se takto každý den potkat s lidmi z farnosti. Škoda, že to už skončilo!“

Lucka Skrčená, 22 let

„Když na chvíli odložíte svou národní příslušnost a na místo toho obléknete společný šat šířitelů míru pro tento svět, objevujete, kolik štěstí, lásky, radosti a pokoje si můžete navzájem předat, aniž byste sdíleli společnou řeč, kulturu nebo křesťanskou tradici.“

Fanya Procházková, 18 let

ANDĚL V PODOBĚ DOKTORA

Nedávno jsem prodělala nějaký lékařský zákrok. Kamarád před tím prohodil, že by bylo prima, kdyby mne někdo držel za ruku.

Když jsem přišla v nemocnici na řadu, v sále bylo víc doktorů a sester, ale vše dost neosobní. Když už jsem byla na lůžku, pak během výkonu (s lokálním umrtvením) vstoupil do sálu doktor, který mezi ostatní evidentně nepatřil – vzal mě za ruku, usmál se na mne a po chvíli se obrátil na ošetřujícího lékaře a řekl mu s úsměvem: „Vše musíš dělat s láskou.“ Potom jsem ho už nezahlédla ani neslyšela. Třeba měl, říkala jsem si, podrážky s mechovou gumou nebo andělská křídla. A co je zajímavé, v ten den byl při liturgii čten úryvek z 13. kap. Korintským „...a největší je láska.“

Věra Vyčítalová

NÁVŠTĚVA PARLAMENTU

19. 12. 2014 se uskutečnila předvánoční návštěva parlamentu.

Naše skupinka seniorů s průvodcem ing. R. Kubátem stojí na nádvoří sněmovny před kamennou sochou Zápas (český lev bojuje s hadem komunismu) od prof. Stanislava Hanzíka, který je autorem Krista a kříže v našem Komunitním centru. Při prohlídce jsme se díky velmi zasvěcenému výkladu průvodce dověděli mnoho zajímavého o historii jednotlivých objektů, patřících nyní sněmovně, proměnách jejich vzhledu i využití až do současnosti. **Jana Friedová**

MANŽELSKÉ VEČERY

Chcete, aby Vaše manželství bylo stále svěží? Nezapomeňte o něj pečovat!

Stejně jako 20 manželských párů, které si během října a listopadu našly každý týden čas a vyrazily společně na Manželské večery.

Nikdy bych nevěřila, jak příjemný prostor se dá vytvořit z farního sálu. Buď zde, nebo v salonku restaurace U Papežů, jsme si po večeri při svíčkách a u prostřených a ozdobených stolů nejdříve vyslechli přednášku na určité téma – náš vzájemný vztah, vztah s našimi blízkými, trávení společného času, řešení konfliktů, projevení si vzájemné úcty, ocenění druhého, poděkování... a mnoho dalších stále aktuálních témat. Potom (při kávě a dortíku) jsme pouze ve dvojici probírali přednesená témata a řešili různé otázky týkající se zlepšení našeho vztahu (a je jich stále dost). Doma jsme si během týdne ještě společně vyplnili cvičení na dané téma z příručky, která nás spolu s přednášejícími (manželé Musilovi a Rašovští) provázela celým kurzem. Na závěrečné setkání jsme si pozvali ke svému stolu přátele, kteří o účasti na Manželských večerech také uvažují a zajímají se, co se zde vlastně děje a o čem se mluví. Všichni jsme se shodli, že se Manželské večery povedly. Pochvalovali jsme si hlavně společně strávený čas při dobrém jídle, řešení svých problémů v klidu, bez pobíhání dětí a vyzvánění telefonu.

A všichni se budeme snažit stále zlepšovat svá manželství, děkovat za ně - a dál je úspěšně budovat. Udělejte si i Vy čas pro sebe a své manželství! Určitě budete spokojeni. Těšíme se na vás na dalším běhu Manželských večerů.

Petra Staňková

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

Anselm GRŮN:

LĚK NA ÚNAVU ZE ŽIVOTA*Karmelitánské nakladatelství.*

Všichni známe stav, kdy jsme až příliš unavení, rezignovaní a bez chuti do života. Únava ze života může být následkem zklamání, dlouhodobého pocitu bezmoci nebo ztráty smyslu našeho počínání. Možná máme dojem, že se nám všechno vymklo z rukou. Cítíme se vyždímání a nemáme do ničeho chuť. Autor probírá různé druhy únavy a jejich příčiny, ukazuje nám způsoby, jak se naučit zacházet s únavou a jak ji začít chápat jako šanci vrátit se k sobě samým. Snaží se nás povzbudit, abychom o své únavě přemýšleli a abychom hledali a objevili vlastní cestu, jak znovu najít chuť k životu.

Tentokrát navštívíme

kostel sv. Terezie z Lisieux v Kobylisích

chrám architekta Čenka Vořecha, žáka Jana Kotěry, postavený v roce 1937 a přestavěný v roce 1999 architektem Václavem Maškem. Proveďte nás místní pan farář **P. Josef Brtník** a také bude vyprávět o sv. Terezii a Donu Boscovi.

Pátek 20. února 2015 v 16 hodin

Spojení: Metro C „Kobylisy“ – vystoupit z posledního vagonu na Kobyliské náměstí – upoutávka na Salesiánské divadlo.
Je to hned vedle výstupu z metra.

Srdečně zve:

P. Josef Brtník, Zdeněk Reřicha a Jan Decker
za Sdružení Křesťanských Seniorů
při KCMT – Jižní Město.

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Jeruzalém byl od r. 621 př. Kr. jediné místo, kde směly být Jahvovi přinášeny oběti. Tehdejší název podle kanaánského názvu Urusalim = město boha Salema. A protože salem, hebrejsky šalom, znamená spása, pokoj, je to tedy město spásy. V té době ještě nikdo nemohl tušit, že se tímto městem spásy jednou opravdu stane!

(Anna Jedličková)

■ Není důležité, že někdo píše o Kristu, ale že je mnoho lidí, kteří Krista milují a následují ho. A naštěstí se to všechno stále děje. *(Jan Pavel I.)*

■ Nestarejte se, co bude zítra, zítřek se o sebe postará sám; každý den má dost svého. (Mt 6,34) Možná by bylo prospěšné věst si od narozenin k narozeninám knihu o tom, kolik starostí bylo v minulém roce zbytečných a kolik se jich vyřešilo samo, jako v dětství strach ve škole před zkouškami... Co se zdálo kdysi velké, pozvolna se stává malým. *(R. Bernhart)*

■ Bůh tance. Tančil jsem ráno, když svět začal, tančil jsem na Měsíci, na hvězdách a na Slunci, přišel jsem dolů z nebe a tančil jsem po Zemi a ... narodil jsem se v Betlémě.

■ Kurzy Alfa: Dotaz – když mě to na mši nebaví, co s tím? Odpověď – aspoň víš, že tam nejsi kvůli sobě, ale kvůli Bohu.

■ Jednomu dal Bůh skleničku, druhému sud, dalšímu náprstek, jinému obrovskou cisternu ... A všichni dostali za úkol naplnit svěřenou nádobku až po okraj. Takže všichni dostali úkol stejný, a přece každý jiný. Hodnocení bude jednou jednoduché: naplnil – nenaplnil? Bez ohledu na velikost nádoby!

■ Člověk se rodí s dědičnými sklony, ale to všechno je pouhý materiál, který čeká na zpracování. Než Michelangelo proměnil kámen na Pietu nebo v sochu Mojžíše, určitě se pořádně zapotil. Taky ale mohl říct: To je jen šutr, s tím se nedá nic dělat! *(2x Marie Svatošová)*

KSK
PRAHA

CO BYLO A CO BUDE?

co BYLO

Z kroniky
Sněhové vločky

Vánoční výprava

V sobotu 13. 12. jsme se sešly u kostela, daly jsme si oddílový pokřik a šly do klubovny odložit si věci. Pak jsme se rozdělily do 2 skupin, Pampeliška nám dala krabíčky a řekla, ať si vyndáme z té krabíčky papírek číslo 1. A na něm stálo, že ten, kdo ten papírek psal, je babička sv. Václava, snacha Drahomíry a že má kostel v Praze, ke kterému se máme vydat, takže jsme poznaly, že je to svatá Ludmila. Vydaly jsme se na náměstí Míru do kostela sv. Ludmily, kde jsme si přečetly papírek číslo 2 a splnily jsme úkol, který na něm byl. Postupně jsme splnily všechny úkoly a vrátily se do klubovny pro brusle. Pak jsme jely na bruslení Na Františku si zabruslit. Když jsme dobruslily, vrátily jsme se do klubovny a daly si dárky.

Tato výprava se mi moc líbila!

Zapsala Drápek

Sportovky, Klub sportů v přírodě

V lednu jsme začali s lyžemi. 6 účastníků již jezdí na vleku a sjíždějí samostatně Chotouňské svahy. Dva začátečníci, kteří začali z nuly, jsou u pluhu. Skvěle na nich zapracovala Liduška, ve které jsme našli instruktorské jádro.

co BUDE

Patnáct let
Bachových Pašijí podle Jana

Společenství dětí, které začaly v roce 2001 trénovat Bachovy pašije v dětském klubu Křesťanského centra v Modletické, pomalu končí vysokou školu. Noví šestiletí a pětiletí účastníci již začali trénovat letos 19. ledna. V době, kdy jsme s pašijemi začínali, byla ve vzduchu nesmírná vyprahlost po nekomerční kultuře a po hodnotných dílech barokních autorů. Potřeba seznámit mladou generaci s hlu-

Sněhová vločka veřejně aktivní

Před Vánocemi jsme roznášely Betlémské světlo, přinesly jsme ho třeba starostovi Prahy 4. Na začátku ledna jsme šly s oddílem na Tříkrálovou sbírku.

bokými uměleckými díly minulosti nás přiměla zřušovat na koleně představení, které by děti a mládež ponořilo do hloubky Bachovy hudby. Bach svou muzikou dává zahlédnout hloubku niterného účinku Velikonočních tajemství, která působí na život věřícího jednotlivce. Toto poselství jsme se během uplynulých let snažili postupně vtělovat do jednotlivých scének, kterými děti hudbu doprovázejí. Loni jsme přidali již třicátý obraz, ve kterém děti v průběhu árie Von den Stricken ztvárňují myšlenku: „Ježíš osvobozuje od škodlivých závislostí“.

V průběhu let po sametové revoluci se ukazuje, že komerce nedokázala převládnout touhu po hodnotném a duchovním umění. V průběhu 25 let dokázala vzniknout z touhy po čerpání hodnot z uměleckých zdrojů staré hudby mnoho vynikajících projektů a uměleckých souborů, takže se zdá, že potřeba tvořit amatérsky na koleně není již tak naléhavá. Při naší práci jsme však postupně objevili i řadu dalších smysluplných efektů. Je to například vytváření společenství dětí a mládeže v širokém věkovém rozmezí, podpora komunitního života na Praze 11 soustředěného kolem farnosti v širším slova smyslu. Proto se letos do amatérských pašijí pouštíme již po patnácté.

• **Zkoušky dramatického souboru:**

každé pondělí od 16.30 v KCMT.

• **Organizace pašijí:**

při poradách v KCMT každou středu od 19.30.

• **Zkoušky pěveckého souboru:** počínaje Po 19. 3. od 20.00 v KCMT, každé pondělí.

• **Zkoušky pro nové zájemce bez zkušeností se sborovým zpěvem:** pokud se přihlásí alespoň 3.

• **Provedení Bachových pašijí podle Jana:**

Květná neděle 29. 3. 2015, KCMT od 17.00 hod.

■ **Večerní lyžování v Chotouni, Pá 13. 2.**

nutno se předem přihlásit.

■ **Lyžařský a SNB výcvik o jarních prázdninách v Peci pod Sněžkou 22. 2. až 1. 3.**

Pokud se ještě někdo přihlásí, pokusíme se ho do chaty Vebrovky ještě umístit. V kapacitě instruktorů a cvičitelů máme mírnou rezervu pro nové zájemce.

■ **Dobrodružný tábor 18. 7.–1. 8. 2015**

Již byla otevřená informační stránka tábora o letních prázdninách 2015 na webu <http://kskpraha.org/tabor.php>. Jsou zde uvedeny všechny důležité informace a wordová přihláška ke stažení. Přihlásit se na tábor je možné jednoduchým vyplněním elektronického formuláře přímo na tomto webu.

■ **Vodácký tábor, Voda Basic 8. 8.–16. 8. 2015**

Info, přihlášky: Vašek (viz Kontakty na vedoucí jednotlivých aktivit)

Celoroční činnost

■ **Sněhová vločka, skautský oddíl děvčat**

• pátky od 14.00 – mladší

• pátky od 15.45 – starší

Nové školačky jsou v oddíle vítány. Oddíl přivítá zájemce o spolupráci ve vedení.

■ **Oddíl Skauti sv. Jiří**

• středy od 17.00 – nováčci jsou vítáni

KONTAKTY NA VEDOUcí AKTIVIT:

Sport a kultura, Bachovy pašije

– Jarda Olšanský, tel.: 603 256 411

jarda.olsansky@kskpraha.org

Oddíl a tábor vlčat – Jarda Diki Šrámek

tel.: 605 974 863, jarda.diki@seznam.cz

Oddíl a tábor skautek – Lucie Skrčená

tel.: 721 770 421, l.skrцена@seznam.cz

Dobrodružný tábor – Vítek Zahradník

tel. 724 362 736, taborsk@gmail.com

Vodácký tábor – Václav Olšanský

tel.: 775 521 404, V.Olsansky@seznam.cz

Sportovky – Marek Stehlík, sportovky@post.cz

zprávičky z Farní charity

„My tři králové jdeme k vám...“

Začátkem roku proběhl další ročník Tříkrálové sbírky. Letos jsme všichni společně vybrali 105 331,86 CZK. Částka je zase o něco vyšší než v letech předchozích. Zpět k nám do Farní charity se vrátí 68 465 CZK, částku využijeme k financování péče o seniory tady v regionu. Děkuji všem, kteří se na sbírce aktivně podíleli, vedoucím jednotlivých skupinek, malým i velkým koledníkům a samozřejmě vám všem, kteří jste nám do kasiček přispěli.

V letošním roce kolednické skupinky sdružené pod naší Farní charitou vybraly největší částku z Farních charit a farností v Praze. Trumfla nás pouze Arcidiecézní charita Praha, která má daleko víc zaměstnanců, středisek a tím samozřejmě i možností.

Je třeba poctivě přiznat, že naši koledníci nejsou pouze z farnosti na Chodově. Tradičně s námi koledují i farníci ze Spořilova a v posledních letech i dva skautské oddíly ze 7. skautského střediska Blaník v Krči, dívčí oddíl Sněhová vločka a chlapecký oddíl Utahové. Vybranou částku jde rozdělit zhruba na třetiny, první se vybrala tady na Chodově, druhá ve farnosti na Spořilově a třetí vybrali dohromady skauti. Oceňuji obětavost každého koledníka, který si na ulici s kasičkou stoupne třeba jenom na chvíli. Každý další koledník přispěje k dobré věci. Ráda bych ale napsala o zkušenostech Utahů, kteří letos uskutečnili můj dávný sen.

Kluci se rozhodli, že budou letos koledovat po domech. Vybrali si vilovou část Spořilova, rozdělili se na několik skupin a vyrazili v podvečer na tra-

diční koledu s písničkou a křídou. Každá skupinka sebou měla hudební doprovod – kytaru, flétnu, jedna dokonce klarinet. Kluci chodili po domech, zvonili na dveře a koledovali. Zkušenost byla velice pozitivní. Většina obyvatel Spořilova jim otevřela a opravdu do kasiček přispěla. Kluci potom říkali, že dostávali papírové peníze. Kromě toho malí kluci dostali většinou ještě pochvalu, čokoládíčku nebo bonbóny. Takže spokojení byli všichni. Utahové akci zakončili u jednoho z vedoucích doma s konvicí horkého čaje a hromadou vykoledovaných sladkostí. Kluci potom říkali, že to bylo daleko příjemnější než koledovat v metru. Vedoucí si pochvalovali, že se mohli s lidmi poznat na osobní rovině, stručně představit činnost naší Farní charity i skautského střediska. Také se někteří obyvatelé ptali, jestli jsou kluci věřící. Kluci potom říkali, že chtěli jenom vyzkoušet, jak to půjde. Protože se jim koledování líbilo, tak si to příští rok lépe naplánují a prý budou koledovat několik podvečerů za sebou.

Rádi bychom vás pozvali na Den nemocných a starších obyvatel Prahy 11, který se bude konat v KCMT dne 7. února 2015. Od 10.00 hodin slavení eucharistie, od 11.00 hodin společné posezení s občerstvením. V průběhu setkání vystoupí taneční soubor ZUŠ Čelákovice. Pokud potřebujete zajistit dopravu, obraťte se na kancelář charity nebo KCMT. Těšíme se na vás.

V kasičce v kostele sv. Františka z Assisi se nasbíralo 1 842 CZK. Za vaše dary děkujeme.

Přeji všem pokojný únor!

Eva Černá

dobrovolníci, dobrovolnice, dobrovolníčata

Milí přátelé,

ráda bych hned na začátku poděkovala všem, kteří pomáhali při setkání Taizé. Abych řekla pravdu, měli jsme obavu z toho, jak se podaří přifouknout prostory v naší farnosti. A nakonec se to zázračně podařilo, a to i díky velké pomoci řady dobrovolníků a těch, kteří otevřeli své domovy pro poutníky z různých končin světa. Díky všem, kteří překládali, vařili, smažili, uklízeli, zpívali, ... zkrátka všem. **DĚKUJEME, jste úžasní!**

■ V tomto měsíci přijmete **pozvání na FARNÍ PLES 6. února**, snad se vám podaří ještě sehnat nějakou volnou vstupenku. Jinými slovy: „Kdo zaváhá ...“

■ I v letošním roce se jako farnost zapojíme do akce „Národní týden manželství“ a to „**valentýnským večerem pro manželské páry ve čtvrtek 12. 2.** v KCMT. Večer je s večerí a vínem – cena za pár 300,- Kč. Vstupenky v kanceláři KCMT.

■ Další únorovou akcí je **MASOPUSTNÍ VESELICE v sobotu 14. února**. Tato akce je další příležitostí, jak se můžeme setkat a trochu si společ-

ně zablbnout. Na programu jsou připraveny soutěže pro týmy o sladké ceny a potom i speciální soutěže pro dospěláky (o soudek piva, štangli salámu), takže neváhejte a přijďte.

S těmito pozvánkami souvisí zase, jak jinak, i potřeba dobrovolnických dušiček. Organizaci farního plesu má na starost Marie Macounová, kontakt na ní je na tel.: 602 972 887.

Uvítáme i příspěvky do tomboly – ty můžete nosit do kanceláře v KCMT. Na „Valentýnský večer“ bychom potřebovali asi 4 lidičky, kteří by pomohli s obsluhou, což časově obnáší být k dispozici od cca 18.30 do cca 21.00. A dva lidi, kteří pomohou s výzdobou. Na masopustní veselici uvítáme někoho, kdo by mohl upéct koblížky nebo koláčky, osobu na ohřev a prodej guláše a párků či klobás a pomocníky na přípravu sálu nebo následný úklid. Informace u mne. Jinými slovy každá ruka je dobrá.

Moc se těším na vaše podněty a připomínky a hlavně na společnou práci.

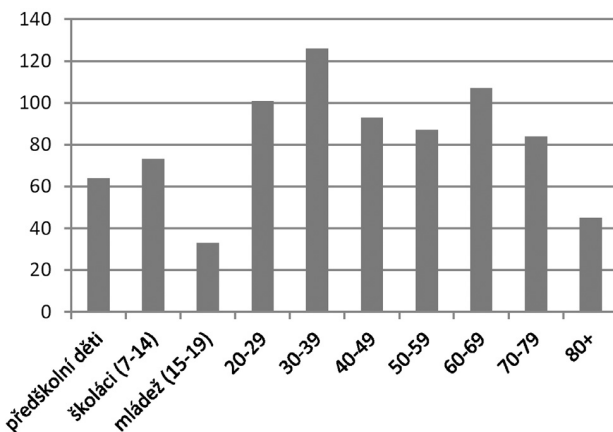
Vlasta Hamalová

Výsledky říjnového sčítání návštěvníků bohoslužeb

V neděli 12. října 2014 se opět po pěti letech uskutečnilo na území celé republiky sčítání návštěvníků katolických bohoslužeb. V naší farnosti tento den navštívilo čtyři pravidelné nedělní mše sv. celkem 813 osob, konkrétně to bylo 273 osob u sv. Františka a 540 v Komunitním centru Matky Terezy. Z celkového počtu příchozích bylo 41% mužů a 59% žen. Další zjišťovanou informací byla ekonomická aktivita: 44% našich farníků je výdělečně činných, 56% není.

Během čtyř nedělních mší jste v rámci sbírky farnosti darovali 14 091 Kč. Průměrný příspěvek do sbírky na jednu osobu tak činil 17,33 Kč.

Věková struktura návštěvníků bohoslužeb

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA – ÚNOR 2015

■ **3. 2. / 10.00 – Kurz bezpečného cestování.** Zásady bezpečného cestování s dětmi, jak vybrat správnou autosedačku s ohledem na dítě i typ auta, možnost si vše vyzkoušet na speciálním trenažéru. Lektor: Karel Serekeš. 50 Kč včetně vstupu do herny.

■ **4. 2. / 17.30–19.30 – Montessori večer.** Úvod do pedagogiky v pojetí M. Montessori. Seznámíte se s hlavními principy, pojmy a pravidly naší pracovny. Dostane se i na praktické ukázky práce s pomůckami. Dotazy vítány. Pro rodiče dětí přihlášených na kurz zdarma, ostatní 100 Kč.

■ **10. 2. / 10.00 – Přednáška s besedou – Šťastně až do smrti?** Není to jen pohádka? Jak mít vztah, který vydrží? Možná krizová období a jak jimi projít. Rodiče - nová role manželů. Přednášející: rodinná psychoterapeutka Mgr. Zuzana Hrušková. 50 Kč včetně vstupu do herny.

■ **11. 2. / 9.30 – Pohádkový karneval pro nejmenší.** Hry, říkanky a zpívání s dětmi, výtvarná dílnička, odměny pro krásné masky. Karneval se koná v hlavním sále KCMT. Vstupné: dospělí 50 Kč, děti 10 Kč. Možnost zakoupit si vstupenku v MC od 16. ledna každý všední den od 9.00 do 12.00 hodin.

■ **14. 2. / 14.00–17.00 – Tvoříme z korálků.** Přijďte si odpočinout od všedních starostí. Vyrobité si náušnice, náramek či náhrdelník. Tvořivé dopoledne pro dospělé a děti od 9 let. Cena 80 Kč, materiál v ceně. Přihlašování na e-mail: mcdomecek@praha.ymca.cz.

■ **13. 2. / 15.30–17.30 – Babymasáž.**

Povídání o dětské masáži, cvičení a masáže miminka, základy správné manipulace. Cena 350 Kč včetně olejíčků. Přihlášky a informace na e-mail: marikova.pavla@seznam.cz nebo na tel.: 724 033 060 (fitMami).

■ **17. 2. / 10.00 – Komunikace ve vztahu.** Naučte se hovořit jazykem lásky Vašeho partnera. Povídání, diskuze, sdílení. Podkladem je kniha Pět jazyků lásky G. Chapmana. Každé 3. úterý v měsíci.

Otevřená Herna:

- vstup je 50 Kč za dospělou osobu, dopolední program v ceně
- každý všední den 9.00–12.00
- v úterý rovněž 15.30–17.30
- ve středu je vyhrazena pro děti od 0 do 18 měsíců
- v pátky je zlevněné vstupné pro prarodiče.

Pravidelný dopolední program:

Po 10.00	Zpívánky , hravé zpívání od peřinky do školky
Út 10.00	Čas na besedy a přednášky
St 10.00	Pohybové hry pro nejmenší (6–18 měsíců)
Čt 10.00	Pohybové hry pro rodiče s dětmi (dětí od 18 měsíců)
Pá 10.00	Čas na pohádku
cca 10.30	Šikulové – tvořivá dílnička pro děti za pomoci rodičů

Více na: www.mc-domecek.cz

INZERCE • NABÍDKA • POPTÁVKA

■ **KADERNICTVÍ Karhanová** • pánské/dámské • nízké ceny • pro invalidní seniory možnost návštěvy. Domluva/objednání po tel. **724 392 794** – Dana Karhanová

■ **Hledám podnájem na Praze 11**, v této farnosti, o velikosti místnosti 2+kk nebo větší.

Anička Nosková, tel. **739 222 789** nebo e-mail: annanoskova@hotmail.com.

■ Z důvodu zhoršující se alergie **daruji kočku Tlapku** – mourek, čtyři roky, kastrováná, žijící v bytě. Je ráda v přítomnosti lidí, které zná. Tel. **777 142 344**

■ **Matka s malými dvojčaty hledá podnájem.** Stačí v garsonce. Maximálně do 7 tis. včetně poplatků. Kontakt: tel. **739 654 425**

■ Hledáme hodnou paní na **občasné hlídání 5leté dcery** (vždy podle domluvy). Vhodný přívýdělek k důchodu (70 Kč/hod). Věřící rodina. Tel.: **723 240 710**, e-mail: salvap@post.cz

■ **TĚSNĚNÍ OKEN.** Provádím montáž silikonových těsnění do drážky. Dlouhá životnost. Úspora topení až 20 %. Tomáš Rus, tel. **765 910 301**

■ **Vyučuji a doučuji angličtině žáky a žákyně základních škol.** Docházím do rodin a vyučuji i u mě doma. Nejlépe v oblasti Chodova a Jižního Města, není podmínka. Tel.: **606 48 68 48**

■ **Nabízím pomoc nemocným a osamělým** • Anežka Králová, tel. **222 962 239**, mob. **731 705 279**

■ **Nabízím stavební práce, údržbu** • Martin Štark, tel. **720 588 758**, stark.m@seznam.cz

kdy/kde/koho najdete?

Množí se dotazy, kdy kdo má mši svatou a kdy kdo zpovídá. S P. Součkem jsme domluveni na následujícím pravidle (pokud není nějaká výjimka):

■ **P. Souček** slouží jako hlavní celebrant v úterý a ve středu. Má též na starosti bohoslužby v sobotu v Domovech důchodců (střídavě v Donovské a Milíčově). V neděli (krom druhé neděle v měsíci) celebruje mše v 9.30 (KCMT) a ve 20.00 (sv. František).

■ **P. Michael** slouží jako hlavní celebrant ve čtvrtek, pátek, sobotu a v neděli v 8.00 (sv. František) a v 11.00 (KCMT), kromě druhé neděle v měsíci.

– Takže k svátosti smíření je **P. Souček** k dispozici 30 minut před jím slouženými mšemi a ve středu po mši svaté do 19.30. **P. Michael** je k dispozici ve čtvrtek 16.00–17.55 v KCMT a v pátek 30 min přede mši svatou a po ní do 19.30, v sobotu a v neděli 30 min přede mši svatou.

Není moc reálné, abychom byli pravidelně k dispozici ke zpovědi v neděli v KCMT mezi mši v 9.30 a 11.00, protože potřebujeme zpravidla mnoho zařizovat s vámi farníky, ale v nouzi vás ani mezi mšemi neodmítneme nebo můžeme zpovídat po mši svaté.

■ **Druhou neděli v měsíci** se snažíme mít bohoslužby prohozeny, tudíž **P. Souček** v 8.00 a v 11.00, **P. Michael** v 9.30 a ve 20.00.

P. Michael

ŽIVOT FARNOSTI • AKCE • SETKÁNÍ

■ 9. 2. (pondělí) od 20 hod v KCMT – **setkání společenství Hnutí fokoláre**. Slovo života na únor: „**Přijímejte proto jeden druhého do svého společenství, jako i Kristus přijal vás – k oslavě Boží.**“ (Řím 15,7) Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.

■ **Biblická hodina s P. Součkem** – každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka z Assisi.

■ **Modlitební setkání maminek na mateřské dovolené** se koná každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V únoru se sejdem 4., 11. a 18. **Během jarních prázdnin se setkání nekoná.** (4. a 18. s účastí kněze; možnost sv. zpovědi a sv. přijímání). Srdečně zve Katka Friedová, tel.: 603 286 513.

■ **Setkání Život z víry** se koná každou středu od 19 hod. ve farním sále u kostela sv. Františka. Srdečně zve jáhen Pavel Urban.

■ **Páteční dopolední setkávání (nejen) pro starší.** Zveme každý pátek od 9 hod. na bohoslužbu slova se sv. přijímáním v kapli KCMT a poté na společné posezení ve foyer. Kontakt: Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM AKCÍ V KOMUNITNÍM CENTRU MATKY TEREZY

6. 2.	20.00	Farní ples v KCMT
7. 2.	10.00	Den nemocných / slavení Eucharistie
	11.00	společenské setkání s občerstvením.
9. 2.	16.00	„ Únor 1948 a katolíci “ – přednáší P. Ing. Miloslav Fiala pro Sdružení křesťanských seniorů.
12. 2.	19.00	„ Večer pro tebe, pro mne, pro nás “ – netradiční večer pro manželské páry s večeří.
Cena za manž. pár 300,- Kč. Vstupenky a rezervace možná v kanceláři KCMT.
14. 2.	14.00	Masopustní veselice s průvodem po Central parku. – Soutěže pro malé i velké. Pro dospělé soutěž o soudeček piva a šišku salámu.
18. 2.	18.00	Mše svatá s udílením popelce (KCMT).

19. 2.	19.00	další setkání z cyklu „Zastavení u Matky Terezy: „ Šedá zóna. “ Hostem je Mons. ThLic. Tomáš Holub, ThD., plk. v záloze a první vojenský kaplan, který vás zve k zamyšlení, zda ve vašem všedním i svátečním životě existuje oblast, která by byla nedůležitá pro vaši spásu či svatost vašeho života. Chce polemizovat s klasickými představami záslužných zbožných skutků na straně jedné a hříšného chování na straně druhé a něčeho běžného a „normálního“ mezi tím.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

1. **Za vězně, zejména mladé**, aby měli možnost vrátit se k důstojnému životu.
2. **Za manžele, kteří žijí odděleně**, aby v rámci křesťanského společenství nacházeli přijetí a podporu.
3. **Za ty, kdo stojí před důležitým životním rozhodnutím**, aby byli provázeni světlem Ducha Svatého.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–14.00, čt 16–17.30

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00 od 16.00 hod. možnost svátosti smíření
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině

2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

☎/mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (administrátor)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
David Mrázek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575 / 6800** • farnost **19-9362170227 / 0100**Příští uzávěrka bude **15. února 2015**

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com
fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha–Chodov / 2015 / ročník 14

- redakce: Katka Friedová, Anežka Králová / typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
- za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design